

nje strah! Zato pa vse, kar leze in živi, na Lovrenčevo nedeljo (t. j. 12. avgusta) na Gornjo Ponikvo!

Št. Janž pri Velenju. Zopet kratko poročilo o našem društvenem delovanju. Dramatski odsek je z uspehom uprizoril ljudsko igro »Miklova Zala« in sicer 4krat na domačem, dvakrat pa na dobrnskem odru. Samo, da se Sentjanžani bolj zanimajo za delo mladine kakor Dobrnčani, ki ob priliki našega gostovanja niso pokazali dosti slovenske gostoljubnosti, niti človekoljubnosti, ko je bil čisti dobiček namenjen človekoljubnemu namenu tukajšnjega gasilnega društva. Najbrž je bilo kaj »favšnije« vmes, ki pokvari še tako idealno delo. Društvo si je od čistega dobička postavilo popolnoma nov oder z 12 kulisami in 2 ozadji, ki sta ga prav lepo poslikala. Ačko in Vrhovnik, slikarska mojstra iz Slov. Blatice za ceno 900 Din. Pevski odsek, ki tudi na cerkvenem koru deluje, si je v svoji režiji podaljšal cerkveni kor, ker župljani niso uvideli potrebe podaljšanja. Celo nasprotovali so. Sedaj so z izpeljavo menda zadovoljni. Prvo krat je pevski zbor zapel na novopodaljšanem koru na dan sv. birme pri sv. opravi, Prevzvišenemu v pozdrav pa tri pesmi: Pozdrav, Kmetški hiši in Gor čez jezero. — Z dne 1. julija je zadela društvo težka izguba. Poslovila sta se od njega najdelavnejša člana, brata Viktor in Bernard Učakar in šla kot rudarja z drugima domačinoma iskat boljše kruha v Belgijo. Viktor je bil prvovrsten igravec in pevec-tenorist in ga bomo zelo pogrešali, Bernard pa požrtvovalen delavec, kjerkoli je bilo treba; tudi na odru se je uspešno udeleževal. Društvo jima je priredilo poslovilni večer.

Vojnik. Tukajšnji Orel priredi na Jernejevo nedeljo, dne 26. avgusta, ob treh popoldne na vrtu g. Fr. Kovačiča veliko tombolo. Dobitki so zelo krasni, saj obsega tombola 15 glavnih dobitkov in še 450 manjših dobitkov. Čisti dobiček se bo porabil za postavitev odsekov telovadnice. Nakup tombolskih kart po 2 Din se toplo priporoča! Bog živi!

Viničarski vestnik.

VINIČARJEM MARIBORSKE OKOLICE!

V zadnjem času so socialisti pričeli neko gonjo proti našim skupinam Strokovne zveze viničarjev v mariborski okolici z namenom, pridobiti viničarje v svojo organizacijo. Za sredstvo so si v ta namen izbrali, da vse kar je krščanskega, pomešajo s klerikalizmom, katerega nazivajo glavnega krivca vse današnje delavske bede. Dalje govoričijo, da pravila naše organizacije nimajo po socialističnem okusu dovolj razredno izrazitih določb, da je naša organizacija premalo storila za uboge viničarje zato, ker je po svojem programu krščansko-socialistično (tudi klerikalna) sploh ne mogoča, doseči izboljšanja za viničarje. Viničarji naj pristopijo k socialistom, ker le oni, ki so rdeči in protiklerikalni, so zmogni, delavcu in tudi viničarju od pomoči. Vzajemnost in medstanovsko sožitje človeške družbe je njihovega programu nasprotno, poznajo le hujskanje, pest, silo in revolucijo. V tako seršenovo gnezdo naj se zaplete naš pridni in pošten viničar. Mi socialistom prepustimo, da polzujejo srečo pri viničarjih, saj jim

ni za drugo kot za volilne kroglice viničarjev, ker so se zakleli, da mora biti Maribor rdeč, socialističen. Vedo pa vsi viničarji, da je socialistom viničarski stan in viničarsko vprašanje španska vas ter če se jim morda tu ali tam trenutno kaj posreči, bode kmalu propadlo, kakor do danes vse socialistične organizacije pri viničarjih, če se spomnimo pred vsem organizacije Konrad Žnuderla. Viničarji so plačali prispevke, organizacija je propadla in z njo vred seveda tudi vplačana udnina. Jamstvo in edino možnost obstoja ima danes le samo Strokovna zveza viničarjev v Ljutomeru, katera si je utrla po svojem nesebičnem delu in požrtvovalnosti pot med viničarsko ljudstvo vseh na ših goric, in katera je že zbrala pod svoj prapor pretežni del viničarjev. Ne socialisti, ampak ta krščanska organizacija se je povsod dosledno postavila v bran za pravice viničarjev. Nikdar socialistov, pač pa naše organizacije pridobitev je novi viničarski red za vse viničarje. Mi smo že bili edini, ko še dolgo socialistov ni bilo. Mi smo delali, vsi za enega, eden za vse, da smo danes prišli do take združene moči. Socialisti rdečkarji so prišli k viničarjem le samo sedaj, ako bi se dalo združene moči razcepiti, kakor je to že stara socialistična praksa. Ko je trebalo delati, graditi in ustanavljati skupine, boriti se za pravice, so rekli, da z viničarjem baviti se ne izplača, je preveč, nima denarja za visoko članarino. Zato pojdite tudi danes od viničarjev proč, mi smo si že sami odpomogli in si hočemo v naprej tudi brez vsakega socialistovskega dikta. Našo organizacijo in naše skupine bomo vodili le poklicni viničarji sami, zato ker je ta organizacija naša, viničarska, nikdar pa naših skupin ne sme voditi kakšen socialist. Tovariši! Kdor je pošten in tudi hoče ostati pošten, naj stoji budno na straži ter naj ne dopusti, lomiti naše skupnosti. Viničarji smo le en stan, zato priznamo le samo eno organizacijo in sicer Strokovno zvezo viničarjev. Samo v slogi je naša moč, nikdar pa ne, ako bomo se razpršili po vseh strankah in organizacijah, kjer bomo samo plačevali članarino, delali drugim štimungo, do besede in zahtev za lastne koristi pa nikdar prišli ne bomo. Da nam bode dana moč vztrajnosti v zvestobi do našega stanu in do naše neokrnjene stanovske organizacije, do našega krščanskega pojmovanja ter njega uveljavljanja med delodajalcem in delojemalcem, se bomo vsi viničarji — če je organiziran ali ne — zbrali dne 12. avgusta na Gorici pri Sv. Petru niže Maribora, iz bližnje kot tudi daljne okolice mariborske, na viničarski tabor, katerega sklicuje naša notica Strokovne zveze viničarjev. Tam si bomo rekli, kakšni viničarji smo, kake so naše naloge in katerih sredstev se moramo poslužiti, da bo naša bodočnost nam v ponos in blagostanje!

Viničarski tabor na Gorici pri Sv. Petru niže Maribora. V nedeljo, dne 12. avgusta, se vrši viničarski tabor za mariborsko okolico in sicer s sledečim sporedom: Ob pol desetih na Gorici sv. maša, nato zborovanje na prostem: 1. Viničarski stan; referent tov. Jože Košnik, viničar. 2. Strokovna organizacija in njene naloge; referent tov. Peter Rozman, viničar in oblastni poslanec. 3. Naša izobrazba in mladina; referent tov. Andrej Semenič iz Maribora. Po poročilih so sklepi in resolucije. Vsi viničarji iz bližnje kakor tudi daljne okolice ste prijazno vabljeni na to važno zborovanje!

Listnica uredništva.

Velika Nedelja: Vaš dopis se obrača proti listu, ki se v kmetijskih krogih ne čita ter je po deželi nepoznan. To je razlog, da Vašega dopisa, ki bi vsled svoje obširnosti zavzel preveč prstora, ne moremo objaviti. — **Vojnik:** Dopis ne spada v časopis. — **Sv. Jurij ob Ščavnici:** Dopis bi nas spravil pred sodišče in v zapor. — **Sv. Neža na Brdinah, Sele, Vurberg, Šmarje pri Jelšah, Nova cerkev in Gornja Kungota:** je došlo prepozno, pride prihodnjič.

Uganka. Sedem jih je bilo v enem mrtvaču, osmi jih je izdal, deveti je pa bil smrti rešen. — Rešitev: Požigalca so obsodili na smrt na vešalih. Prosil je za pomilostitev. Dali so mu tedaj nalogo, da če sestavi tako uganko, ki je ne bo mogel nihče rešiti, mu bo odpuščena smrtna kazen. Zelo dolgo sta se mučila oba z ženo, pa nista našla kaj takega, kar bi ga zamoglo rešiti smrti. Nekoč sta prišla na pokopališče. Tam zapazi žena lobanjo. V lobanji so bile tri žabe in štirje vrabci, ki so glodali lobanjo, teh je bilo skupaj sedem. Žena, ki je to zapazila, je bila osma, deveti je bil njen mož, ki je to uganko sestavil in je bil smrti rešen.

V nekem velemestu je bil otvoren nov plesni lokal. Lastnik je izobesil sledeče vabilo: »Slavno občinstvo do petih zjutraj pleše.« Lokal pa je ostal prazen. Natakariji in godbeniki so zehali od dolgega časa. Lastnik je lokal zaprl in neki odpuščeni natakariji je na mesto prejšnjega vabila izobesil: »Slavno občinstvo do petih zjutraj spi, lastnik pa od žalosti ves dan pleše.«

Imenitne službe.

Prvi tat: »No, brate, s kom se pečaš?«

Drugi tat: »Največ s pobiranjem davka na brezposelne. — In ti?«

Prvi tat: »Z revizijo blagajn!«

Vesela vest.

Žena: »Joža, si bil pogledat na polje, kaj ne?«

Mož: »Ne, bil sem gledat strica, lepo docvetejo, kmalu bode dozorela dota!«